

LBRIS

We know
books

Vasile Igna

CAPCANELE

LIMES

2022

Se poate și așa

(Amintindu-mi de Ausonius)

Se poate și așa:

Mane jam clarum reserat fenestras

e deja dimineață limpede,

ziua a deschis larg ferestrele și,

precum magistrul din Burdigala,

închizi ochii

și vezi înflorind mărul cu

rădăcinile în neant.

Cine e neantul, te întrebi, cărei biserici

se închină el spre a-și îngădui să

rodească fructe ce putezesc din născare?

Poate că el știe mai mult decât toți,

dar cine sunt toți să știe mai

mult decât el?

Și cui folosește?

Se poate și așa.

De-acum înainte nu

va mai face nimic.

SUMAR

CEREMONII.....	9
E aproape la fel.....	11
Ochii și ochii.....	13
Nu doar ziua.....	14
Ut pictura.....	16
Oglinzi pe care.....	17
Ei văd totul.....	18
Deoarece vorbește.....	19
Grădina e.....	21
Aici e acum.....	23
Aproape că poți.....	24
Meșterul își merită.....	25
Altfel lumina.....	26
El care fuge.....	28
Un altul.....	29
Eroii și barbarii.....	31
Experiența spune.....	33
Doar crochiu.....	35
Camuflaj.....	36
Până la urmă.....	37
CAPCANELE.....	39
Regele melancolic.....	41
Piatră.....	43
Tipar.....	44
Opus magnum.....	45
Slow reading.....	47
Crochiu târziu.....	49
Comfort reading.....	51
Lentilă.....	52
Dacă.....	54

Canzonetta	55
Nod	56
Târziu își amintise	57
Work in progress.....	58
Patru jocuri pentru un rigă absent.....	60
Viers.....	64
Sonatină.....	65
Homo patiens.....	67
Pharmacon.....	69
Fenêtre à la lumière effacée.....	70
Episod I.....	72
Respirație.....	73
Călătoria peisajului.....	74
Crochiu uitat.....	76
Psalm.....	77
Narațiune.....	78
Poate plouă	79
N O D U R I.....	81
Acum.....	83
Călătorie	84
Mare nostrum.....	85
Census.....	86
Ca o pasăre.....	87
Mausoleu	88
Deasupra	89
Trompe-l' oeil.....	90
Într-o margine	91
Dignus est	92
Poate că	94
Din cei trei	95
Doar ea	96
El venise	97
Tigridia.....	99
Se întâmplă.....	100

Episod II	101
Dacă așa.....	103
De causis	105
Abendstimmung.....	107
Se poate și așa.....	108

E aproape la fel

E aproape la fel.
Valea curge la vale, florile
visează flori, fazanii zboară jos,
un păianjen cu cruce
se întoarce din drum să-și încheie
o pânză abia începută.
Și Grădina e-n Vale
de câteva milenii așteaptă
o mână care să taie crengile uscate
să mai reteze din vârfurile
ce urcă prea devreme la cer.
Și apoi să coboare grabnic
spre straturi de morcovi și
roșii spoite cu foiță de aur
unde buruiana dezolării face fructe
cu sâmburi mai dulci
decât buzele ei.
Doar vântul insomniac
de l-ar lăsa să plivească alături de el
de-ar fi să-i încerce puterile
lipsindu-l de mâini și unelte
făcându-l frate de cruce cu norul

vorbind din priviri
dezlegând la sfârșit înțelesul.
Ai jucat, spuse, și-ai pierdut
e timpul s-o iei de la capăt!

Ochii și ochii

Ochii închiși.
Ochii deschiși.
Pleoapele arse.
Secolul se visează pe sine
mestecenii se înclină
umbra lor moale nu e de vină.
Eroii sunt morți și
morții-s asemenea viilor:
poartă pe brațe vechea cutie
poștală a Iernii,
și adresa ei cea mai nouă.
În pergola de aluminiu așteaptă
mesele pentru ospăț: trei restaurante
și o biserică. Și larii, motanii.
Și mierlele și graurii și grangurii.
Alături, căpița de paie, morișca, norul
cu ochi de ciclop, micile prostituate
nu de tot dezbrăcate
ale verii.
Cineva zornăie bănuți de păpădie
nimic nu se-aude nimic nu adie
din cântecul mierlei picură sânge
vine cucul îl cuprinde sub aripi
și plânge.

Nu doar ziua

Nu doar ziua cu stelele ei moarte de frică
nu doar mugurii serii pocnind
sub asfaltul întunericului
ca un cocon de furnică
dar și fulgerul trăznetul și grindina
așteaptă cu el
în Curba Morții din Dealul
Feleacului.

De-o seamă cu orbii,
joacă șah doar cu piesele albe
ținându-se de braț cu profeții
și cu, bieții de ei, cu poeții
uzurpatori de zodii.

Care, la potrivite soroace
se desprind de pe orbite
ca de pe ramură merele mici
și, jos, în iarbă, se fac licurici.
Cu un pic de voință ar putea deschide
gura lor zigurată de Pește
făcându-se că vorbesc
rupând cofrajele limbii, siluind pe siluitor.
S-ar putea să le cadă dinții
să li se oxideze punțile de oțel
ale protezei, să li se reteze răsuflarea

cum s-ar reteza poalele togii de
purpură și fir de alior
a lui Melchior
ori a Ucenicului vrăjitor.
Cu foarfeca fulgerului
să li se reteze
să se despice ca gurile deltei,
câte trei să aștepte
să urce spre mare în trepte
și să ezite
pe o creangă ca păsările obosite
înghesuite una în alta
cu ghearele tustrele de os
făcând fiecare crucea pe dos.
O capcană e drumul
o ceremonie un nod
împletite laolaltă de un nărod
cam într-o dungă
ciung de mâna cea lungă.

Ut pictura

Ut pictura, poesia
umblă pe coclauri
cu condeiul mințind veresia
trage după ea râuri cu izvoarele tulburi
mușuroaie de furnici și cuiburi
părăsite de pasăre
poate chiar rândunici
din cele subțirele și mici.
Trage linii strâmbe
și așază pasta la întâmplare
e o giruetă defectă o pană
desprinsă din coada de codană
a unei comete din altă galaxie
ipohondră și atinsă de fandacsie.
Contracuvinte *Gegenmorte*
cu grăsimi năclăite-n aorte
sunt vorbele ei de vază
se lipsesc de limbă coagulează
întind capcane ca hârtia
de muște a Cerului
apoi ajung jos
în chilia de sare a pivnicerului.
Și răchita face micșunele
și pârloaga pui de lele.

Oglinzi pe care

Oglinzi pe care nu le vede nimeni
partea ascunsă a după-amiezii
cea de-o seamă cu huhurezii
luminează malurile
și se strecoară
mai jos de Moară
trezește valurile.
O țestoasă învie și tace
alta înoată să iasă
dintr-o prea străvezie plasă
cu ochiuri mai mari ca o casă.
La umbră
visul se visează pe sine
înghesuie în capcane ziua ce vine
ceremoniile nopții cresc printre ruine
sminteala lor e analfabetă
face noduri ușoare de midinetă
desenează oglinzile cu cretă
când albă când neagră
ca și cum ar boli de pelagră
alături de o călugăriță anahoretă.

Ei văd totul

Ei văd totul dar nu văd Râul
trec dincolo de munți dar se
împotmolesc în nisipul malurilor
tac vorbind între ei
altruști și devotați celui absent
deja făcutului
bunăvoinței și cnutului.
Plouă cu ochiuri smălțuite de zale
și Râul coboară în Vale
unde printre unde
fiul se cunoaște pe sine
și calcă pe urmele tatălui
să-i fie de bine.
O, și zeei sunt pedestri și certăreți
lari și penați ai patriilor succesive
cu ierarhiile sfărâmate
cu ceremoniile amânate
și steag zdrențuit pe cetate.
Nu-i cine să-i primească
și să-i asculte
săgeți sunt cu vârful în rut
triunghiuri cu laturi oculte.
Conduceți-i pe toți în Grădină
acolo e o parte din vină.

Deoarece vorbește

Deoarece vorbește cu blândețe
plein d'usage et raison
se sperie în somn
și, mai fericit ca Ulise,
prinde-n năvod căprioare și vise
lestrigoni cu cicatrice pe trup
legați de catarge
sirene cu sâni forfotind
ca un stup cu regina lehuza
plină de hulă și spuză
ca valul mării în crah.
Rege-i pe tabla de șah
ținând de căpăstru
iapa fecioară a nopții
și strugurii sânilor, coptii.
Și o aude pe Regină
murmurând descifrând
într-o margine de pădure
inscripții obscure
de pe urna de arșiță a verii
unde mai adastă vânătorii și vierii.
Dar literele mari sunt pline de sânge.
Alfabetul când râde când plânge.
Triunghi de beznă e noaptea acum